Puterea mântuitoare a Cuvântului

Faptele Apostolilor 2:37-47 (Romani 10:17)

Scopul lecției: Să ne determine să acordăm o importanță deosebită propovăduirii Cuvântului

Versetul de aur: *„Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos." (Romani 10:17)*

Odată cu pogorârea Duhului Sfânt începe în mod practic o nouă epocă în istoria răscumpărării. Prin Cuvântul rostit de Dumnezeu au fost create toate lucrurile, dar tot prin propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu începe să se vadă efectul morții și învierii Domnului Isus. Mare a fost lucrarea de creație, dar mare este și lucrarea de mântuire a omului. Dacă în lucrarea de Creație s-a putut vedea puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu, în lucrarea de mântuire se poate vedea dragostea și bunătatea lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu a fost prezent la Creație și a făcut ordine în haosul cosmic. Duhul Sfânt este prezent și în lucrarea de mântuire și face ordine în haosul produs de păcat. Mult am pierdut prin neascultarea lui Adam, dar mult mai mult avem de câștigat prin ascultarea lui Hristos.

Prin Adam a intrat în lume suferința, blestemul și moartea, dar prin Hristos a intrat în lume mântuirea, binecuvântarea și viața veșnică. În Grădina Edenului Adam a nesocotit voia lui Dumnezeu și și-a făcut voia lui și așa a pierdut totul; în Grădina Ghețimani Domnul Isus și-a nesocotit voia Sa și a acceptat voia lui Dumnezeu

și așa a câștigat totul, chiar dreptul de a mânca din Pomul Vieții și a nu mai muri niciodată.

Dacă Adam afectat de păcatul neascultării a încercat să fugă și să se ascundă de Dumnezeu, noi astăzi afectați de același păcat să alergăm cu inima deschisă spre Domnul Isus căci El ne așteaptă cu brațele deschise să ne dea odihna Lui și să ne asigure de biruința Lui, așa cum a promis Dumnezeu în Eden.

Primul lucru pe care l-a făcut Dumnezeu înainte de a-și începe creația a fost lumina, tot așa înainte ca omul să ajungă la mântuire are nevoie de lumină duhovnicească. Adevărata lumină care poate lumina pe orice om este Domnul Isus, dar ca să poată ajunge la oameni, El trebuie propovăduit.

La primele Rusalii, Apostolul Petru plin de puterea Duhului Sfânt are cinstea să-L proclame pe Domnul Isus, Domn și Mântuitor, făcut chiar de Dumnezeu, în conformitate cu mărturia Sfintelor Scripturi.

După propovăduirea cu putere a Cuvântului, începe să se vadă minunea mântuirii oamenilor. Încep să se nască oameni noi, nu care să fie scriși în Cartea Neamului lui Adam, ci în cartea „Neamului Domnului Isus Hristos". Oameni născuți din nou, din Dumnezeu, care să poată moșteni împărăția care a fost pregătită înainte de întemeierea lumii.

Procesul acesta uimitor a început atunci, dar el continuă și astăzi, dacă este respectată rânduiala lui Dumnezeu. După cum Creația n-a fost invenția omului, tot așa nici mântuirea nu este invenția omului, ci numai lucrarea lui Dumnezeu de la început și până la sfârșit. După ce a fost terminată Creația omul a avut o responsabilitate; tot așa după ce este realizată mântuirea avem o responsabilitate.

I. CUVÂNTUL TREBUIE PROPOVĂDUIT

1. Trebuie propovăduit așa cum este El

Dacă „predicatorii" propovăduiesc cuvântul lor, înțelepciunea lor, părerile lor, atunci să nu se aștepte la nici un rezultat duhovnicesc. Apostolul Petru a predicat planul lui

Dumnezeu de mântuire a omului în conformitate cu revelația întreagă a Scripturii, care are punctul culminant în Domnul Isus.

El le-a spus oamenilor ce a făcut Dumnezeu pentru mântuirea lor, dar le-a spus şi ce trebuie să facă ei. I-a confruntat cu păcatul lor şi le-a spus că trebuie să se pocăiască. Ce predica el, n-a fost un adevăr popular, dar a fost un adevăr mântuitor, care le-a schimbat viața şi le-a adus mântuire.

Calea lui Dumnezeu pentru mântuirea omului nu s-a schimbat nici astăzi, ea este tot o cale îngustă, aşa cum ne-a arătat-o Domnul Isus şi cum au propovăduit-o sfinții apostoli.

Când este vorba de mântuirea oamenilor este bine ca fiecare predicator să țină cont de ceea ce cere Dumnezeu, iar la cea rânduit Dumnezeu, nimeni n-are dreptul nici să scoată ceva, şi nici să adauge ceva. Cuvântul trebuie propovăduit aşa cum este El, curat, sfânt, uneori mustrător, dar mântuitor şi aceasta este cel mai important lucru.

2. Trebuie propovăduit de oameni mântuiți

Dumnezeu a rânduit ca mântuirea să fie vestită de oameni mântuiți şi nu de îngeri.

Corneliu a văzut un înger în casa lui care i-a vorbit, dar Calea mântuirii i-a arătat-o Petru (Fapte 10:5).

Saul s-a întâlnit cu Domnul Isus pe drumul Damascului, dar Anania a trebuit să-i spună ce are de făcut (Fapte 9:6).

Oamenii nemântuiți nu pot fi martori ai Domnului Isus. Ei nu ştiu ce înseamnă iertarea de păcate prin jertfa Domnului Isus, şi de aceea nu pot vorbi despre ea. Nici îngerii nu ştiu ce înseamnă iertarea de păcate.

Dumnezeu pe oamenii nemântuiți îi cheamă la mântuire, şi numai pe cei mântuiți îi cheamă la lucrarea de propovăduire a Evangheliei. Uneori Dumnezeu se poate folosi pentru împlinirea

planurilor Lui şi de oamenii nemântuiți, dar propovăduirea Evangheliei pentru mântuirea oamenilor este o cinste pe care El a rezervat-o numai mântuiților.

3. Trebuie propovăduit cu puterea Duhului Sfânt

Până sfinții apostoli n-au fost îmbrăcați cu puterea Duhului Sfânt, cu toată experiența şi şcoala lor n-au propovăduit Cuvântul mântuirii. Ei au trebuit să aştepte în Ierusalim până au primit puterea promisă (Fapte 1:4,8).

Să nu uităm că propovăduirea Cuvântului este o lucrare duhovnicească şi de aceea trebuie făcută cu unelte duhovniceşti, şi cu putere duhovnicească. Numai Duhul Sfânt poate convinge pe un om de starea lui de păcat, de nevoia lui de iertare, numai Duhul Sfânt îi poate deschide ochii duhovniceşti ca să vadă că Domnul Isus este Mântuitorul.

Fiecare propovăduitor să se considere o unealtă în mâna Duhului Sfânt şi să se lase folosit de El.

Cuvântul este ca şi sămânța care se seamănă, dar dacă aduce roadă, sau câtă roadă aduce depinde şi de pământ.

II. CUVÂNTUL TREBUIE PRIMIT (v. 41)

Cuvântul are în el viață mântuitoare, dar dacă nu este primit în inimă, nu va aduce nici-un fel de roadă.

1. Trebuie primit cu o inimă străpunsă (v. 37)

Inima omului poate fi rece, împietrită necredincioasă, rea,... dar poate fi şi zdrobită sau străpunsă. Adică inima care s-a lăsat cercetată şi muiată de Cuvântul lui Dumnezeu, gata să se

deschidă, să se schimbe şi să fie înnoită . Gata să primească Cuvântul lui Hristos şi să aducă multă roadă (Coloseni 3:16; Matei 13:23).

2. Trebuie primit cu credinţă

Cuvântul lui Dumnezeu a fost propovăduit şi este încă propovăduit cu putere aproape în lumea întreagă. Sunt cazuri când El aduce roadă şi sunt cazuri când nu foloseşte cu nimic celor ce l-au auzit. Inima lor a fost rea şi necredincioasă.

Necredinţa a fost un obstacol şi în calea lucrărilor pe care le-a făcut Domnul Isus (Marcu 6:5-6; Matei 13:58). Ea este cel mai mare obstacol în calea mântuirii omului. Cine crede în Domnul Isus, poate avea viaţă veşnică, dar cine nu crede a şi fost osândit (Ioan 3:18).

Cuvântul care a fost propovăduit de Apostolul Petru a fost primit cu credinţă de cei 3.000 de oameni care au fost mântuiţi.

3. Trebuie primit ca dar din partea lui Dumnezeu

Cuvântul Evangheliei (Bibliei) este propovăduit de oameni, dar nu este cuvântul oamenilor. El este Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul omului, nu poate atinge sufletul cu nimic şi nu aduce mântuire niciodată, dar Cuvântul lui Dumnezeu aduce mântuire (1Tesaloniceni 2:13; 1 Petru 1:21; Apocalipsa 19:10B).

Oamenii n-ar fi fost în stare să inventeze niciodată o Evanghelie ca şi Evanghelia Harului lui Dumnezeu.

III. CUVÂNTUL TREBUIE ŞI ÎMPLINIT

Să nu fim numai ascultători ai Cuvântului înşelându-ne singuri (Iacov 1:22).

1.Oamenii care au primit Cuvântul s-au pocăit

Acest lucru le spunea Petru prin Cuvântul propovăduit şi ei l-au împlinit. Au regretat ce au făcut, s-au simţit vinovaţi, au ajuns chiar disperaţi pentru că se credeau vrednici de judecata lui Dumnezeu, dar au căutat milă şi îndurare. Evanghelia a fost cu adevărat pentru ei o veste bună, căci le spunea că pot fi mântuiţi.

Pocăinţa a fost predicată de toţi proorocii Vechiului Testament, de Ioan Botezătorul, de Domnul Isus şi de toţi apostolii.

Dacă cineva crede cu adevărat Cuvântul Evangheliei se va pocăi şi va fi dispus să facă tot ce-i cere Cuvântul Sfânt.

2. Oamenii care au primit Cuvântul s-au botezat

Pentru ascultătorii lui Petru care au fost evrei, acesta a fost cel mai greu lucru de făcut. Ei credeau în Dumnezeu, dar să se şi boteze în Numele lui Isus – adică să se facă una cu El în moarte, îngropare şi în înviere, a fost un pas pe care evreii n-au vrut să-l facă. Dar cei ce au crezut Cuvântul l-au făcut.

S-ar putea ca unii oameni să pună botezul sub semnul întrebării, dar să nu uităm ce a spus Domnul Isus apostolilor Săi când s-a înălţat la cer. Cine va crede şi se va boteza va fi mântuit (Marcu 16:16). La aceste cuvinte nimeni nu are dreptul nici să scoată ceva, nici să adauge ceva. Ele sun cuvintele lui Dumnezeu.

3. Oamenii care au primit Cuvântul s-au integrat în Biserică

Ei au fost adăugaţi la numărul ucenicilor (v. 41)

Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii şi în rugăciuni (v. 42).

Un om mântuit are nevoie de o Biserică pentru creşterea lui. El face parte acum dintr-o nouă familie, el este poporul lui Dumnezeu şi trebuie să slujească lui Dumnezeu.

Concluzie:

Când noi oamenii facem ce ne cere Dumnezeu, pocăința şi botezul, Dumnezeu sigur va face mai departe ce trebuie – va da Darul Duhului Sfânt. Trist este faptul că oamenii vor să evite pocăința adevărată, dar ar vrea darul lui Dumnezeu.

- Ce credeți că se întâmplă cu Cuvântul propovăduit? Dacă nu aduce roadă, nu este bună „sămânța" sau nu este bun „pământul"?

- Cunoaşteți oameni nemântuiți care propovăduiesc Cuvântul? Dar oameni care nu-l propovăduiesc îmbrăcați cu puterea Duhului Sfânt?

- Ce părere aveți de ce se spune în Isaia 55: 10-11?

- Cuvântul se propovăduieşte pentru mântuire şi pentru mărturie (Matei 24:14). Credeți că putem noi şti când este pentru mântuire şi când este pentru mărturie?

- Când propovăduim Cuvântul, trebuie oare să ne facem probleme cu privire la succes sau nu? Domnul Isus a avut succes sau nu? Dar sfinții apostoli?. Petru la Rusalii a avut sigur, dar a avut întotdeauna?

- Care este cel mai mare succes al unui propovăduitor?